

הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל, ישיבה מס' 469, מיום 20.7.15

החלטה מס' 1 (983) – התייחסות מליאת הרשות לחשמל לשימוע הציבורי ביחס ל"טיוטת המתווה בענין הגדלת כמות הגז הטבעי המופקת משדה הגז הטבעי "תמר" ופיתוח מהיר של שדות הגז הטבעי "לוייתן", "כריש" ו"תנין" ושדות גז נוספים" מיום 30.6.15.

בתוקף תפקידה לפי חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (להלן – **החוק**) ויתר סמכויותיה על פי דין, מפרטת בזה מליאת הרשות לשירותים ציבוריים חשמל (להלן – **הרשות** או **רשות החשמל**) את עמדתה והערותיה למסמך "טיוטת המתווה בענין הגדלת כמות הגז הטבעי המופקת משדה הגז הטבעי "תמר" ופיתוח מהיר של שדות הגז הטבעי "לוייתן", "כריש" ו"תנין" ושדות גז נוספים" (להלן – **טיוטת מתווה הגז או טיוטת המתווה**) שפורסם לשימוע ציבורי ביום 30.6.15.

1. הרשות מברכת על היוזמה הממשלתית החשובה לטפל בכשל במבנה משק הגז הטבעי בישראל. לאחר כשלון קידוחים מתחרים בשנים האחרונות, נוצרה שליטה מונופוליסטית של קבוצת בעלות אחת על כל מאגרי גז הידועים כיום במימי מדינת ישראל לעשורים הקרובים. תוצאת האמור היא בין היתר החמרה בתנאי ומחירי ההסכמים למכירת גז, לשני העשורים הבאים, באופן שפוגע ברווחת צרכני החשמל וביכולת לפתח תחרות במשק החשמל בישראל.

2. עמדת הרשות בתמצית היא כי בין אם מתווה הגז המוצע אכן יצליח ליצר את התחרות הנדרשת בשוק אספקת הגז הטבעי בישראל ובין אם לאו – **קיימת חשיבות עליונה לקבוע מחיר ותנאים ראויים להסכמי הגז שנחתמו החל משנת 2014, בהתאם להחלטות הרשות לחשמל עד כה, על מנת למנוע הנצחה של עלייה נמשכת במחירי הגז ועל מנת לאפשר תחרות במשק החשמל והגז.**

3. ככל שטיוטת המתווה הממשלתי לא תבטיח כי הסכמי הגז החדשים במשק אינם ממשיכים להתבסס על מנגנוני הצמדה חריגים ומונעים התחייבויות עודפות לרכישת כמויות גז - תונח עליה עקבית וודאית של מחירי הגז לציבור במנותק מהמתרחש בשוקי הגז בעולם, בניגוד למקובל ובלא כל הצדקה כלכלית.

4. קביעת המחיר של חוזים חדשים על פי "ממוצע הכנסות תמר על פי ההסכמים הקיימים", כפי שהוצע בטיוטת המתווה, תביא לכך ששווי המאגרים שימכרו יתומחר לפי מגמת המחירים הקיימת. כתוצאה מכך, ספקי גז חדשים אשר יכנסו לשוק יתקשו להציע מחירים נמוכים יותר בעתיד. במצב זה, החשש הוא כי גם פתיחת המחיר בהסכם חברת החשמל, המתוכננת

לשנת 2021, וגם פתיחת הכמויות בהסכמי הגז של היצרנים הפרטיים משנת 2019, לא תוכלנה להביא לירידת מחירי הגז, למרות כניסת ספקי גז חדשים לשוק.

5. לעומת זאת, קביעת מחיר ראוי להסכמי הגז שנחתמו החל משנת 2014 ואילך עד למכירת "כריש" ו"תנין" (בהתאם לעמדת הרשות), היא זו שתייצר מנוף הכרחי להורדת מחירי הגז במשק, במועד הפחתת הכמויות בהסכמי היצרנים הפרטיים ובמועד פתיחת המחיר בהסכם חברת החשמל המתוכנן לסוף העשור. בנוסף, אם אכן ייקבע מחיר ראוי נמוך יותר להסכמים חדשים אלו, מכירת "כריש" ו"תנין" תתבסס על מחיר גז נמוך בעד 20% בקירוב בסוף העשור, לעומת מחיר הגז הממוצע אשר מונצח במסגרת טיוטת המתווה הממשלתי. כך, הספקים אשר ירכשו את המאגרים יוכלו להציע מחירי גז נמוכים במועד פתיחת ההסכמים מבלי לפגוע בהחזר ההשקעה.

6. הרשות סבורה כי להתערבות בתנאי ומחירי הסכמי הגז החדשים משנת 2014 ואילך בהתאם להחלטות הרשות עד כה, יש חשיבות מכרעת, בודאי במקרה בו טיוטת המתווה לא תצליח לפתח תחרות במשק הגז הטבעי. או אז בודאי שנדרשת מראש הגנה על העלות לציבור ועל התפתחות משק החשמל, בגין הסכמי הגז, באופן של ריסון תנאי הסכמי הגז, שהם ארוכי טווח, כך שישקפו הסכמי גז מקובלים.

7. יתירה מכך, אי הטיפול באמור לעיל, הוא שעלול להרתיע משקיעים נוספים בתחום קידוחי הגז בישראל. זאת, בשל העצמת כוחו הכלכלי של מונופול הגז.

8. הרשות מצרפת בזה כנספח להחלטה זו חוות דעת מקצועית מטעמה בהתייחס לטיטות מתווה הגז הטבעי. ההתייחסות מטעם רשות החשמל מתמקדת בעלויות עודפות לציבור צרכני החשמל, על פי טיוטת המתווה לעומת החלטות הרשות לחשמל, וכן בהשפעת טיוטת המתווה על התפתחות משק החשמל.

9. הרשות מבקשת להדגיש כי היא מודעת לכך כי בקבלת החלטה ממשלתית בסוגיית הגז הטבעי כרוכים שיקולים שונים, שאינם רק נושא מחירי ותנאי הסכמי הגז, אולם היא רואה חשיבות רבה בשיקוף היבט זה בפני מקבלי ההחלטות בנושא, טרם קבלת ההחלטה הסופית.

פירוט התייחסות לטיטות המתווה:

10. כמפורט בנייר המקצועי המצורף בנספח א' להחלטה זו, עיון בטיטות מתווה הגז שפורסמה לשימוע מעלה כי:

א. אין בו טיפול ממשי במחירי ותנאי הסכמי הגז לטווח ארוך. זאת, בניגוד למכתב מטעם הצוות הממשלתי, שנשלח אל הרשות ביום 9.3.15 ואשר תמך בהחלטות הרשות לפסול את שלושת הסכמי הגז שנחתמו על ידי יצרני חשמל פרטיים בשנת 2014, טרם פרסום המתווה הממשלתי לשימוע (מכתב זה מצורף כנספח ב' להחלטה זו). הסכמים אלה כללו מחיר בסיס מנופח ובפעם הראשונה מאז הסכם חברת החשמל, הצמדה למדד האמריקאי

(בתוספת מנגנון שנתי של פלוס אחוז לשנה למשך שמונה שנים). הרשות מציינת כי לא ברור איזה שינוי נסיבות התרחש מאז מועד מכתב זה אשר מצדיק את שינוי העמדה הממשלתית ביחס להסכמי הגז שתמכה בהחלטת רשות החשמל.

ב. טיטת המתווה המוצע איננה כוללת כל סנקציה כלפי ספקי הגז בגין אי עמידה במועדים למימוש ההתחייבויות המופיעות במתווה ובכלל זה ביחס להתחייבויות שכבר נקבעו בהחלטות ממשלה קודמות ולא כובדו (התחייבות להנחת צינור נוסף לחוף בישראל מתמר). זאת, לצד מתן הטבות כלכליות משמעותיות לספקי הגז במסגרת המתווה. הרשות מדגישה את החשיבות הרבה בהבטחת אמינות הספקת הגז, באמצעות הקמת צינור נוסף, הקמת מאגר לאחסון גז והבטחת הלחץ המתאים בצינור. שכן המחיר של הפרעות בהספקת הגז לתחנות כח הוא גבוה במיוחד.

ג. טיטת המתווה נחזית כמכשירה את מנגנוני ההצמדה החריגים הנכללים בהסכמי הגז שנפסלו על ידי רשות החשמל בשנה האחרונה ובאופן שעלול לשבש את יכולת חברת החשמל לתקן את הסכמי הגז שלה באופן מסחרי וחופשי בנקודת הפתיחה הצפויה. מחירי הגז (ותעריפי החשמל לציבור כתוצאה מכך) יתייקרו באופן מזדחל אך עקבי בשני העשורים הבאים במנותק מהמתרחש בשוקי גז בעולם, גם אם מחירי הגז העולמי יוזלו.

ד. המנגנון שנקבע בטיטת המתווה ביחס למחירי הגז ולהסכמי גז שייחתמו במהלך "תקופת המעבר", עד שנת 2025, יאמיר עוד יותר את העלויות לציבור, עוד מעבר לעלויות הנוכחיות שמשיתה רשות החשמל בתעריף החשמל על הציבור בגין הסכמי הגז. זאת לאור העובדה שמנגנון זה מתבסס על ממוצע הכנסות תמר לפי הסכמי הגז במעל, גם כאלה שנפסלו על ידי רשות החשמל בעבר ולאחרונה וגם ביחס לעלויות שכיום לא מושתות על הציבור בתעריפי החשמל, לאור בקרת הרשות לחשמל.

ה. על פי טיטת המתווה, במהלך "תקופת מעבר" שנקבעה, הסכמי הגז ייחתמו באחת משתי חלופות. אחת - הצמדה מבוססת הסכמים קיימים (שייגזר מחישוב הכנסות מדי רבעון קלנדרי של ספקי הגז) ושניה - "חוזה ברנט מיטבי". לדעת הרשות, החלופה הראשונה, כאמור, מכשירה גם לעתיד את רמת מחירי הגז הקיימת בהסכמי הגז הנוכחיים ואת ההתייקרות הודאית הכלולה במסגרתם, ובערכי עלויות כאמור גבוהים עוד יותר לציבור מאשר על פי החלטות הרשות עד כה. החלופה השנייה איננה מיטבית ליצרני חשמל משום שההסכמים צמודי ברנט הקיימים היום בשוק אינם כוללים מנגנון ראוי לריסון המחיר (בשונה מטיטת הסכם חברת החשמל המקורי, ה-LOI). כמו כן, הסכמים אלו אינם מציעים גידור מספק ליצרני חשמל.

11. אין במנגנון ה-מ.מ.מ. הכלול בטיטת המתווה מענה ודאי לבעיית התפתחות מחירי הגז הטבעי. ראשית, חלון הזמן שלו לחתימה על החוזה קצר יחסית. שנית, מנגנון זה כולל ייצוא לשווקים בשוק המקומי של מדינות אגן הים התיכון, אשר שביות גם הן בידי מונופול תמר

בתקופה של מחסור בגז. שלישית, מנגנון זה תלוי בעיקר בכך שמאגר לווינתן יפותח בלוח הזמנים המתוכנן, והדבר אינו וודאי.

עמדת הרשות לחשמל

12. עמדה הרשות היא כי יש להמשיך ולפעול באופן עקבי בהתאם להחלטות הרשות לחשמל, כדלקמן:

א. לעדכן את המתווה הממשלתי כך שביחס לכל הסכם גז שנחתם החל משנת 2014 ואילך, תהיה אמירה ברורה לפיה אין לכלול מנגנוני הצמדה צמודי מדד פלוס/מינוס אחד כמנגנון הצמדה מקובל. במקום הצמדה זו יש לקבוע הצמדה מרוסנת לשווקי גז תחרותיים, בהמשך לחוות הדעת המומחה האיטלקי מטעם הרשות¹ ובדומה להצעת הרשות שהוצגה לצוות קנדל. נוסחא זו היא שתקבע את מחירי הבסיס בהסכמי הגז מעת לעת, בכפוף למחירי מינימום בהסכמים.

ב. לקבוע תקרת מחיר שנתית מרסנת של התפתחות מחירי הגז ברמת עסקת האופציה של חברת החשמל, שוב, ביחס להסכמי גז שנחתמו החל משנת 2014 או כמויות שיפתחו בהסכמים הקיימים. תקרה זו נקבעה כבר בשנת 2012 על ידי רשות החשמל ביחס לעסקת האופציה של חברת החשמל שיצרה הרשות בהחלטתה לצד עסקת הבסיס של חברת החשמל. האופציה הוגדרה בהחלטות הרשות כעסקה עם תקרת מחיר גז מקסימאלית ראוי למתחרים עתידיים (בדיוק כפי שכל הסכמי הגז כוללים כיום מחיר מינימום נדיב לטובת ספק הגז). המדובר ברמת מחירים מקסימאלית שנתית המגיעה לרמה של 5.8 דולר בתום תקופת הסכמי הגז הקיימים (שנת 2029), לעומת מחיר של 7 דולר ומעלה בעסקאות הגז צמודות המדד פלוס אחד. תקרה זו נתמכה על ידי הצוות הממשלתי, טרם פרסום טיוטת מתווה הגז לשימוע, במכתבו של הממונה על התקציבים לרשות מיום 9.3.15 (נספח ב' להחלטה זו, דלעיל).

ג. להשהות את התחייבות הכמות (Take or Pay) בהסכמי הגז ולהגבילה לרמת צרכי המשק בלבד, עד לתחילת האספקה ממאגרי גז נוספים למשק הישראלי וכל עוד קיים ספק גז אחד בהיעדר תחרות. זאת, לאור העובדה כי ללא ביטול התחייבות הכמות הרי שסך התחייבויות של יצרני החשמל עד שנת 2020 עולה באופן ניכר על כמות הגז הנדרשת למשק החשמל עד 2020. כלומר, הציבור ישלם על הגז שכלל אינו נדרש למשק רק בגלל מבנה החוזים וזאת בהתקיים ספק גז יחיד. כל עוד תמר הוא הספק היחיד במשק אין הצדקה לקביעת אילוץ כמות בכל הסכם בנפרד משום שממילא כל הכמות המשקית נצרכת ממאגר תמר ולכן אין חשיבות לצריכה הנפרדת של כל יצרן מהמאגר.

13. לשם המחשת עמדת הרשות, נציג את תמונת המצב הצפויה בשנת 2021 על פי טיוטת המתווה לעומת תמונת המצב האפשרית על פי התיקון אותו מציעה הרשות:

¹ שצורפה למכתב יו"ר הרשות לראש הממשלה ולשר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים מיום 15.12.14

- א. בשנה זו, על פי הסכם חברת החשמל, החברה תוכל לפתוח את המחיר בהסכם ולנהל משא ומתן עם תמר על קביעת מחיר חדש, שמבטא את היותה "קונה עוגן".
- ב. על פי טיוטת המתווה, בשנה זו מחיר חברת החשמל יגיע ל-6.53 \$/MMBTU והממוצע במשק יעמוד על 6.23 \$/MMBTU. החוזים החדשים צפויים לשלם על פי הממוצע המשקי ולכן מחיר הייחוס אשר ביחס אליו תוכל חברת החשמל לנהל משא ומתן להפחתת המחיר יהיה נמוך רק ב-30 סנט לעומת מחיר חברת חשמל באותה שנה.
- ג. לעומת זאת, על פי התיקון המוצע על ידי הרשות, חוזים חדשים יוכלו כאמור להחתם על פי מחיר האופציה ולכן באותה שנה מחירים יעמוד על 5.54 \$/MMBTU בלבד, בהשוואה ל-6.53 \$/MMBTU בהסכם חברת החשמל. לכן, בשנה זו מחיר הייחוס אשר ביחס אליו תוכל חברת החשמל לנהל משא ומתן יהיה נמוך בדולר שלם.
- ד. בשנה זו צפויה בנוסף גם פתיחת כמות גז של כ-1.9 BCM בחוזים של יצרנים פרטיים קיימים. המחיר הממוצע של יצרנים פרטיים בשנה זו על פי המתווה צפוי לעמוד על 6.45\$ והמחיר הממוצע בשוק צפוי יעמוד על 6.23\$. לכן, על פי טיוטת המתווה לספקים חדשים שיכנסו לשוק באותה שנה לא יהיו מנוף מספק להורדת המחיר. אם לעומת זאת, יצרנים בהסכמים חדשים יהנו בשנה זו ממחיר ממוצע של 5.54\$ לפי עסקת האופציה (בהתאם להחלטות הרשות), יתקיים בשוק מחיר גג ראוי יותר אשר יגביל את המחיר במשא ומתן עם הספקים החדשים על הכמויות המופחתות מההסכם עם תמר.
14. ניתן לראות אם כך, שקביעת מחיר נמוך יותר להסכמים חדשים שנחתמו משנת 2014 ואילך, על פי החלטות הרשות, תייצר מנוף לתחרות בין ספקי הגז אשר יכנסו לשוק לקראת סוף העשור, ותשמר את יכולת השחקנים במשק הגז לעדכן ולשפר את תנאי ההסכמים כפי שהיו ראוי שיוכלו לעשות אילו משק הגז לא היה מונופוליסטי.
15. עמדת הרשות מאזנת בין הגישה הנוקטת בצידוד בפיקוח על מחירים נוקשה, על בסיס תשוואה ראויה למשקיעים בתחום הגז (cost based), שעלולה להרתיע משקיעים, לבין פיקוח שיוצר חשיפה למחירי גז תחרותיים (market based) תוך התערבות ממשלתית ישירה בהסכמי גז חדשים בלבד עם מחיר גג סביר.

עלויות עודפות לציבור צרכני החשמל בגין טיוטת המתווה

16. הרשות מעריכה את העלות העודפת המינימלית לציבור צרכני החשמל בגין אי הטיפול בהסכמי הגז במסגרת טיוטת המתווה בהשוואה לאמור בהחלטותיה באופן הבא:
- א. סך של עד 7.3 מיליארד ש"ח במחירי הגז (בהשוואה להחלטות הרשות ועסקת האופציה) וסך של עד 13.5 מיליארד ש"ח ביחס לטיוטת ההסכם מטעם תמר שהוצעה לחברת

החשמל טרם הפיכת תמר למונופול (ה- LOI - Letter of intention). הערכות אלו מתייחסות לעלות העודפת עד סוף העשור הבא והן מהוות להיום.

ב. עליה מצטברת של כשלושים אחוזים בקירוב של מחירי הגז לציבור צרכני החשמל על פי טיוטת המתווה, לעומת עליה של עד 9% בלבד במחירי הגז על פי הצעת הרשות (עד שנת 2029).

ג. עליה עודפת וצפויה לציבור בתעריף החשמל בשיעור של עד 6% בקירוב בתעריף החשמל לציבור, לעומת עליה של עד 1.75% בלבד על פי הצעת הרשות לחשמל.

ד. העלות השנתית העודפת תלך ותאמיר ככל שתקופת הסכמי הגז תתקדם. כך, לשם ההמחשה, בשנת 2021 לבדה ישלם סך ציבור צרכני החשמל עלות עודפת של כמיליארד ש"ח בשנה זו בגין מחירי הגז בשל אי טיפול במחירי הגז. בשנת 2025 תאמיר העלות העודפת מצד ציבור צרכני החשמל בגין הסכמי הגז עוד יותר ותעמוד על 1.3 מיליארד ש"ח בשנה זו בלבד.

ה. עלות עקיפה עודפת נוספת לציבור היא בגין הגבהת חסמי המימון על יצרני החשמל הפרטי בשל תנאי הסכמי הגז, מנגנוני ההצמדה והחמרה בכמויות הגז אליהם הם מתחייבים (TOP). אלה יגררו דרישה להגנות כלכליות, באמצעות תעריף החשמל הציבורי תוך הקמת תחנות חשמל פרטיות יקרות ופחות יעילות;

ו. עלות נוספת למשק החשמל קשורה לאילוץ הכמות (TOP) הגבוה בהסכמי הגז אשר תגביל את ההתפתחות של תחרות במשק החשמל. זאת, משום שיצרני החשמל נאלצים להשתמש בכל כמות הגז אליה התחייבו בהסכם, גם אם קיימת אלטרנטיבית יצור יעילה יותר (פגיעה בעיקרון ההעמסה הכלכלית).

17. כאמור, עלויות עודפות אלה מחושבות באופן של השוואת המתווה הממשלתי להחלטות רשות החשמל ולא ביחס לפיקוח נוקשה על המחירים. בהשוואה לפיקוח נוקשה על המחירים, על בסיס תשואה ראויה לספק הגז, העלויות העודפות לציבור ביחס למתווה הממשלה הן 22 מיליארד ש"ח² (שכן כל דולר תוספת ליחידת גז בהסכמי הגז שווה לציבור צרכני החשמל כמיליארד ש"ח בשנה לפחות). כאמור הרשות לא צידדה בחלופה זו, מחשש להרתעת משקיעים.

² בהשוואה לפיקוח נוקשה שקובע מחיר גז של 3.5 דולר ליחידת גז (מחיר זה מייצג תשואה גבוהה מ 12% לספק הגז על פי הערכות יועץ הרשות).

18. העלויות העודפות המצוינות בהחלטה זו הן העלויות העודפות המינימאליות, אילו לא תתקבל עמדת הרשות וסוגיית תנאי ומחירי הסכמי הגז תיוותר ללא טיפול. הצעת הרשות תוכל לחסוך עלויות נוספות לציבור, מעבר למפורט בהחלטה זו, ככל שמחירי הגז בעולם יוזלו (זאת לאור כך שמחירי הגז בהסכמים יוצמדו לשווקי גז בעולם).

19. הרשות מבקשת להדגיש בפני מקבלי ההחלטות כי לאחר אישור טיוטת מתווה הגז, יהיה זה קשה עד בלתי אפשרי מצד המדינה לתקן או לטפל בסוגיה האמורה. זאת ראשית, לאור סעיף החסינות רחב ההיקף הכלול בטיטות המתווה, לטובת ספקי הגז. שנית, לאור העובדה כי במסגרת טיוטת המתווה מאגר "תמר" יימכר לצד שלישי פרטי בפרק זמן של כשש שנים לכל המוקדם, הרשות סבורה כי לאחר מכירת הזכויות במאגר תמר (על ידי קבוצת "דלק") (מכירה שבהכרח תביא בחשבון את תזרים ההכנסות הצפוי למאגר הנמכר על בסיס הסכמי הגז הנוכחיים) ייסתם הגולל הלכה למעשה על היכולת להתערב בעתיד בהסכמים אלה, בלא התייחסות ממשלתית ברורה לסוגיה זו במתווה, טרם המכירה.

20. עוד מדגישה הרשות כי תוצאת אישור טיוטת המתווה עלולה להיות פניה של יצרני חשמל שהסכמי הגז שלהם נפסלו על ידי רשות החשמל כיקרים מדי למשק החשמל בדרישה לאשרם. משמעות הדרישה, לו תתקבל, תהיה למעשה להגדיל את העלויות המוטלות כיום על הציבור בתעריף החשמל, בגין הסכמי הגז בישראל.

ביאורים:

1. בהחלטתה משנת 2015 לפסול את שלושת הסכמי הגז האחרונים, פעלה רשות החשמל בעקביות בהתאם לעמדתה עוד משנת 2012 כי אין מקום להנציח את הליקויים שבהסכם הבסיס של חברת החשמל (אשר אושר לאור המחסור בגז ובשל הציפייה הממשלתית לתחרות, ציפייה שהתבדתה) כבסיס להסכמי גז עתידיים נוספים, וכי על ההתערבות על בסיס תקרת עסקת האופציה להיעשות ביחס לכל הסכם עתידי.

2. הרשות מפנה להחלטותיה משנת 2012 ו-2015 בהן מפורטת עמדתה העקבית של הרשות (הציטוטים מובאים מהחלטת הרשות משיבה 452 מיום 21.1.15):

"13. אי נוחות רשות החשמל ממנגנון הצמדה זה הובע באופן מפורש, כבר בשימוע שפרסמה מטעמה לפני כשלוש שנים, ביחס להסכם הבסיס של חברת החשמל (שימוע מיום 21 במאי 2012):

"מנגנון הצמדת מחירי הגז בהסכם חברת החשמל עם תמר הוא הצמדה למדד המחירים לצרכן בארה"ב. ב. מתד - מנגנון זה הוא מנגנון חריג לשימוע בהסכמי גז טבעי ואין הוא מבטא מתודולוגיה ברורה להתפתחות מחירי גז בהסכם לאורך השנים באופן המשקף מחירי שוק. בפרט כאשר מנגנון פתיחת המחיר בהסכם איננו מתייחס למנגנון ההצמדה. מאידך, ניתן לטעון כי המדובר באילוץ ובהחלטה בין צדדים לחוזה, המבטאת בחירה ביציבות מחירים (הגם שמבטאת עליית מחירים קבועה) על פני סיכון, גם אם איננה בגדר פרקטיקת הצמדה מקובלת. הרשות סבורה כי בהקשר זה נדרשת התייחסות מהחברה למנגנון ההצמדה המלא למדד המחירים לצרכן האמריקאי בהשוואה להסכם העקרונית וביחס לעלויות עסקאות הגנה על מחירי דלקים, ובמישור החשבונאי" (סעיף 21 לשימוע).

15. הרשות הבהירה דברים אלה כבר בהחלטתה משנת 2012, בעיצומו של משבר הגז המצרי, ועמדה על כך כי לצד ההכרה בעסקת הבסיס של חברת החשמל, תתוקן עסקת האופציה (המשלימה) לרכישת הגז של חברת החשמל כך שעסקה זו תכלול רק שלושים אחוזים הצמדה למדד ולא יותר. בכך הצהירה הרשות, תיווצר נקודת ייחוס ראויה יותר כלכלית למחירי גז בשוק. וראו החלטות הרשות 377 מיום 14.6.2012 וכן השימוע מיום 21.5.2012:

"מנגנון יצירת עסקת אופציה כאמור בהחלטה לעיל, לצד עסקת הבסיס של חברת החשמל, מייצר עסקת גז נוספת המבטאת נקודת ייחוס ראויה לתחרות, מבלי לפגוע בעסקת העוגן של ספק השירות החיוני בחשמל באופן שיקים חשש לעיכוב באספקת הגז הטבעי. הרשות מצפה כי עסקה זו תתרום להוזלת העלויות לצרכנים לטווח הארוך, זאת הן ביחס לעסקאות הגז הקיימות במהלך פתיחת המחיר (reopen) והן ביחס לעסקאות גז עתידיות (למול ספק הגז הנוכחי או ספק הגז הנוסף)" (ביאור 7 להחלטה).

16. בדומה, גם בהחלטה נוספת ומאוחרת, מיום 5.11.2012 (החלטת רשות מס 3, מישיבה 386 שבה והבהירה הרשות, כי הכרה ברמת מחירי הגז כתוצאה ממנגנון ההצמדה המלא למדד לא יהיה מקובל עליה, ביחס לכמויות גז נוספות, גם אם תבחר חברת החשמל שלא לממש את עסקת האופציה או חלק ממנה (סעיף 1 להחלטה)).

3. לבסוף, הרשות שבה ומציינת את ממצאי המומחה האיטלקי מטעמה לסוגיה שקבע כך:
- "Tamar contract prices are indexed to (Israeli and U.S.) inflation. This indexation methodology is not in line with the international experience of both regulated and free market gas prices ... This approach causes unjustified price increases and shifts all risks onto consumers, justifying the consideration of price control for the benefit of the public".**